పేదవాడి ప్రేమ

నల్లటి నున్నటి గచ్చుమీద ముత్యాలు విరజిమ్మినట్టుంది ఆకాశం. నల్లటి పెద్ద చెరువుతో విరిసిన ఒకేఒక కలువలా తోడు లేదన్నట్టు బిక్కు బిక్కు మని చూస్తూ చంద్రుడు దిగులుగా నెమ్మదిగా కదులుతున్నాడు. కునికి పాట్లు పడ్తున్న గుర్ఖా వుండి వుండి ఒక్కసారి మెలుకువ తెచ్చుకుని ఆటెన్షన్‌లో నిలబడ్డట్టు తలవాల్చి స్తబ్ధుగా వున్నచెట్లు ఒక్కసారి హడావిడిగా పిల్లగాలులువీచి వుళ్ళీ కదలకుండా వూరుకున్నాయి. నల్లటి త్రాచులా నిగనిగలాడ్తుంది తార్రోడు ఆ వెన్నెట్లో! కక్కటిల్లి యేడ్చే పసివాడి నోటికి పాలందించగానే యేడుపు మానినట్టుంది ఆ నిశీధి నిశబ్దం. –

ఆ నల్లటి నున్నటి రోడ్డుమీద తెల్లటి మెరిసే కారు వొకటి నెమ్మదిగా, అతి నెమ్మదిగా తల్లిమీద అలిగిన పసివాడు అమ్మ పిలిస్తే గునుస్తూ ఒక్కో అడుగు జార్చినట్టు వెడుతుంది. కారులో నల్లటి స్టీరింగ్ మీద తెల్లగా, అతి తెల్లగా, తామరతూడులా కోమలమైన నల్లని స్వీకర్ వాచ్ చేయి, స్టయిలుగా నడుపుతూంది.

గాలికి రెపరెపలాడే ఆమె పల్చటి షిఫాన్ గులాబిరంగుచీర, గులాబిరేకుల కంటె మెత్తగావున్న ఆ చీర చెంగు, ప్రక్కనేవున్న ప్రియుని ముఖం వొక్కసారి కప్పేసి, ఉక్కిరిబిక్కిరి చేసేసి, తప్పుకి క్షమాపణలాగా, పరిహారార్థంగా చల్లని, మెత్తని, సన్నని సంపంగ అత్తరు వాసన అతనికి అందించి తొలగిపోతూంది ఏమెరుగని దానిలా!

''రాణీ!'' మెల్లగా మెత్తగా ఏవో లోకాల్లో తేలిపోతూ అన్నాడతను.

''ఊఁ!'' గోముగా ముద్దుముద్దుగా గునిసింది రాణి.

''రాణి...రాణి'' అన్నాడు మళ్ళీ, 'అమ్మా' 'అమ్మా', అన్న, మాట తప్పించి మరోటి రాని పసివాడు ఏదో చెప్పడానికి పడే ఆరాటం అతనిది.

''ఊఁ'' నవ్వింది. మబ్బుల్లో మెరిసినట్టు. ''రాజూ!.. నా పిచ్చి రాజూ!'' అంటూ చేతిని అతని క్రాపులో అల్లరిగా కదిపింది.

''రాణి.. రాణీ, నువ్వు నేను యిలా.. యిలా.. ఎన్నటికీ యిలానే వుండిపోతే.. '' ఆమె మెడదగ్గిర మొగంతో అదుముతూ మెల్లగా అన్నాడు.

''ఊఁ'' మళ్ళీ నవ్వింది రాణి,

''అబ్బ! ఏమిటా 'ఊ' భాష? ఏదన్నా మాట్లాడు!'' మురిపెంగా అన్నాడు.

''మాటలెందుకు? ఇలాగే వుండిపోదాం. ఈ నిశ్శబ్దంలో, ఈ వెన్నెల్లో, ఈ చల్లగాలిలో, ఈ సువాసనలలో, ప్రేమలో, పారవశ్యంలో.. వేరేం మాట్లాడవద్దు. రాజూ!'' బొంగురుపోయినట్టున్న గొంతుతో తనలో తాననుకున్నట్టుంది రాణి.

''రాణీ'' యిలా ఎన్నాళ్ళు?.. ఈ తపస్సునించి ఎప్పటికి విముక్తి? ఎన్నాళ్ళీలా కలయికలోని యెడబాటు అనుభవిస్తూ వేగాలి? ఎన్నాళ్ళకీ దేవి కటాక్షించదేం? దైవ దర్శనానికి క్యూలో నిల్చొని నిల్చొని విసిగెత్తిన తిరుపతి భక్తుడిలా ఆవేదనగా అన్నాడు.

''భక్తా! త్వరలోనే నీ అభీష్టం సిద్ధించును!''

''హాస్యంగాదు రాణీ! మీ నాన్నకి చెప్తానన్నావు. చెప్పావా?''

''లేదు, సమయం కోసం చూస్తున్నాను, ఇంక ఎంతో కాలం ఆగనులే!''

''నువ్వు చాలా దూరం తీసుకొచ్చావు రాణీ. ఇంకిప్పుడు నువ్వు లేకుండా ఉండడమంటే ఏమిటో అసాధ్య మనిపిస్తుంది. అలాగని మీ నాన్న మనమధ్య ఈ అంతస్తులన్నీ మరచి మన పెళ్ళికి ఒప్పుకుంటారా అన్నదీ సందేహమే!''

''డోంట్ బి సిల్లీ రాజూ డియర్! మా నాన్నకి నే నొక్కతినే గారాల కూతురన్న సంగతి మర్చిపోతున్నవు. నా మాట జవదాటడు. నా యిష్టాన్ని వ్యతిరేకించే సాహసం ఆయన యెన్నడూ చేయలేదు, చెయ్యడు! కాబట్టి, ఇంక బుద్ధిగా యింట్లోకి వెళ్ళి నిద్రపో.'' దేశవాళీ చలనచిత్రాల్లో నాటు కథానాయకుడు, నాయిక గడ్డం సున్నితంగా ఒకే ఒక వేలితో ఎత్తి పట్టుకున్నట్టు, అతని గడ్డం పట్టి యెత్తి కళ్ళలోకి ప్రేమగా చూసింది.

‘‘ఓకే గుడ్‌నైట్ రాణీ!’’ అంటూనే సున్నితంగా రాణి చెయ్యి నొక్కిపట్టి దిగాడు రాజగోపాల్.

‘‘గుడ్‌నైట్ రాజ్!’’ రాజ్‌ని డ్రాప్ చేసి, వొక్క వూపుతో కారు ముందుకు వురికించి మాయమైంది రాణి, రాజలా నిలబడి చూస్తూండగానే!

ఊరికి దూరంగా ఎత్తయిన కొండలమీద, ఎర్రని గుట్టల మీద, మనుష్యులకి, గోలకి, మురికికి, ఈగలకి, అన్నింటికి దూరంగా అంతస్తుకి చెందిన వాళ్ళకి, అంతస్తులుండే భవనాలుంటాయి. చెల్లా చెదరుగా విసిరిన గింజల్లాగ అక్కడోటి అక్కడోటి ఉంటాయి. ఒకదానితో ఒకదానికి సంబంధం లేదన్నట్టు, వెలేసినట్టు, మీతో మాకేం సంబంధం అన్నట్టు విడివిడిగా. ఎవరి ఆధిక్యం వారు చూపించుకోడాని కన్నట్టు ఒకదానితో ఒకటి పోటీ పడుతున్నట్టు ఒకదాన్ని మించి ఓకటి వెలుస్తాయి ఆ కొండల మీద. అందులో అన్నింటికంటె యెత్తయినచోట గుమస్తాలమధ్య కలెక్టర్లా, నక్కలు తోడేళ్ళ మధ్య సింహంలాగ, ఠీవిగా రాధారాణి నాన్న బంగళా!

ఆ బంగళా చుట్టూ భారీ ప్రహరీ గొడవుంటుంది, మామూలు వాళ్ళకి అందనంత యెత్తున్న, అందమైన నగిషీలు చెక్కిన అల్యూమినియం రంగు గేటు, ఆ గేటు తెరిస్తే ఎర్రటిబాట. బాటకి రెండువైపులా విదేశీ దేశవాళీ రంగు రంగుల మొక్కలు! ఫౌంటేన్లు, సిమెంటు బెంచీలు, గార్డెన్ ఛెయిర్లు, క్రీపర్లు, పూపాదలు, అన్నీ వుంటాయి. కాంటిలివర్ పోర్టికో, విశాలమైన వరండాలు, నున్నటి స్తంభాల మీద కెక్కించిన పూలతలు లైట్‌గ్రీన్ డిస్టెంపర్ కొట్టిన పెద్ద పెద్ద గదులు, ఎయిర్ కూలర్లు, మొజాయిక్, ఫ్లోరింగు, ఫ్లూరసెంట్ దీపాలు, ఖరీదయిన పల్చని నైలాన్ తెరలు, మొహాలు కనుపించే పాలిష్‌వున్న నున్నటి నల్లటి ఫర్నిచర్, తివాచీలు, ఫ్లవర్‌వాజ్‌లు, అయిల్ పెయింటింగులు, డన్ లప్పిల్లోలు, ఫ్రిజిడైర్లు, రేడియోగ్రామ్‌లు, వాషింగ్ మెషిన్లు, టేప్ రికార్డర్లు, ట్రాన్సిస్టర్లు, హాట్, కోల్డువాటర్, బాత్‌లు, డైనింగ్ రూంలు, డ్రాయింగు రూంలు, వెయింటింగ్ రూంలు. గెస్టురూంలు, నాలుగు రకాల ఫోనులు, వగైరా, వగైరా అవసరమైన, అనవసరమైనవన్నీ వున్నాయి ఆ బంగళాలో ఇవేకాక మెత్తగా మెల్లిగా జరజరాపాకే పాములాంటి పొడవైన ఇంపాలా కారు. రెండు దేశీకార్లు వున్నయి ఆరణి నాన్నకి! ఇంకా ఏవేవో కంపెనీల్లో బోలెడు షేర్లున్నాయి. ఇవన్నీ వున్న రాధ నాన్నకి బ్యాంకుల్లో పెద్ద మొత్తలుంటాయని వేరే చెప్పక్కర్లేదుగా!

ఆ నాన్నకి ముద్దుల పట్టి, గారాలచిట్టి, వరాల మూట, ఆపరంజి బొమ్మ – రాథారాణి! నాన్నకి ప్రాణం రాణి, లేకలేక పుట్టిన ఏకైక పుత్రిక ! తల్లి లేని పసికూన! బంగాళాలకి, బ్యాంక్ ఎకౌంట్లకి, కంపెనీల షేర్లకి, కార్లకి అన్నింటికి ఏకైక వారసురాలు!

రాణి డిక్షనరీలో సుఖమేగానికష్టమన్న మాటేలేదు. పిక్‌నిక్‌లు, పార్టీలు, హాలీవుడ్ సినిమాలు, విలాసాలు, వినోదాలు అన్నమాట క్షణాల మీదజరిపించే తండ్రి, వంగి సలాములుజేసే నౌకర్లు, యివి మాత్రమే జీవతంలో వుంటాయను కునే అమాయకురాలు! జీవితంలో దారిద్ర్యం, కుళ్ళు, మురికి, ఈగలు, యేడ్పులు, చావులు, పస్తులు, కొట్టాటలు, రోగాలు అంటే యేమిటో తెలీని ముగ్ధ!

రాజుతో పరిచయమయ్యాక, అతని యింట్లో కనీసం ఓ పదిగదులు లేవని, సోపాసెట్లు, కర్టెన్లు, డైనింగ్ టేబిల్స్, రేడియోలు లేవని, విని కని ఆశ్చర్యపోయింది. కనీసం ఒక స్టాండర్ హెరాల్డ్ కారు, ఆధమం లాంబ్రెట్టా అయినా లేదని విని తెల్లబోయింది. రాజు నాన్నకి మూడు వందల రూపాయలు జీతం అని విని మూడు రూపాయల్లాంటి ఆ మూడు వందలతో రాజు కుటుంబసభ్యులు ఆరుగురు యెలా బ్రతుకుతున్నరా అని వింతగా చూసింది! రాణి నాన్నలాంటివాళ్ళు వెయ్యికి, మళ్లీ మాట్లాడితే లక్షకి ఒకరుకూడా వుండరని రాజు చెప్పడంవిని నిశ్చేష్టురాలైంది. భారతదేశ దౌర్భాగ్య స్థితికి జాలిపడింది, చింతించింది!

అలాంటి బంగారుపిచ్చుక రాణి ఆకాశమంతెత్తు అంతస్తుని మరిచి రాజు నేల కటాక్షించింది? తెలియాలంటే ప్రజలు షేక్స్పియర్ నాటకాల్నుంచి తెలుగు సినిమాలదాకా ఎన్నో పాత్రల్ని యెన్నో సన్నివేశాల్ని తరచి పరిశీలించాలి; ప్రేమ గుడ్డిదన్న సూక్తి మర్చిపోగూడదు. రాణి చిరునవ్వుల పన్నీటి జల్లులకోసం, వాడి కత్తుల్లాంటి వాలుచూపుల సూటి తాకిడికోసం ప్రాకులాడే కన్‌వర్టిబుల్ కార్లున్న వాళ్ళు, బకింగ్‌హాంపాలెస్ లాంటి భవంతులున్న వాళ్ళు, టెర్లిన్ సూట్లవాళ్ళు, మిట్టమధ్యాహ్నపు యెండలోంచి చీకటి గుయ్యారంలోకి అడుగుపెట్టినట్టు మొన్నే విదేశాల్నుంచి దిగిన వాళ్ళు, చెక్కుల్తోనేగాని నోట్లతోనాణాల్తో వ్యవహరించి యెరుగని ఉన్నతోద్యోగులు, ఆసలు సిసలైన డింపిల్స్ విస్కీ తప్పించి సేవించి యెరుగని విలాస పురుషులు, ప్రతీ రాత్రి ఏ హోటలు నునుపు ఫ్లోర్‌మీదనో సుందరాంగుల బిగి కౌగిలిలో గీపెట్టే సంగీతానికి లయగా అడుగులు జార్చనిదే ప్రొద్దు గడవని రసికులు, కత్తి కఠార్ఘుల్తోగాకుండా దేవుడిచ్చిన చేతుల్తో తిండి తినడం అండమాన్లో ఆదివాసుల అలవట్లను కునే అత్యాధునికులు – యింత

ముందుండగా ఉదయాన్నే లేచి బుద్ధిగా కాలేజి పాఠాలు చదువుకనే రాజు రాణి ప్రేమని పొందడం యెలా సాధ్యపడింది? ఏమా కథ అని అడిగితే-

ఒంటిగా పోతున్న అబల, కుసుమ కోమలి, గులాబి రేకులాంటి జవ్వని, చెలికత్తెలు వెంటరాగా రెండోఆట యింగ్లీషు సినిమాచూసి విలాసంగా కబుర్లు చెప్పుకుంటూ కిలకిలా నవ్వుకుంటూ, ఒక్కొక్క నెచ్చెలిని డ్రాప్ చేసి, యిళ్ళదగ్గిర దింపి, యింటికి తిరిగివస్తూంటే, ఆ యెగుడుదిగుళ్ళ రోడ్‌లో, నిర్మానుష్యమైన నడిరాత్రి టైర్ బరస్టవడం, టైరు మార్చుకోలేని, కారువదిలి నడవలేని నిస్సహాయస్థితిలో దిక్కులు వెతుకుతో బిక్కుబిక్కుమని చూస్తున్నవేళ, రెండో ఆట సినిమానే చూసి మెల్లిగా ఓల్డ్ హార్స్‌లాంటి సైకిల్ను తోస్తూ వస్తూన్న రాజు, పౌరాణిక చలన చిత్రల్లో మహావిష్ణువు పిల్చినా పిలవకపోయినా శిష్టరక్షణార్థం దర్శనమిచ్చినట్టు, ప్రత్యక్షమవడం, ''ఏమండీ!'' అని ఆమె అతి మధురంగా పలకరించి, చూపుల్తోకట్టేసి ప్రాధేయపడ్డం, అతడు ఆమెకి సాయపడ్డమే తన జీవిత పరమావధిగా భావించి స్టెప్నీ మార్చడం, ఆమె అతనివంక కృతజ్ఞతతో నిండిన వాల్జూపు విసిరి, యింటిదగ్గిర విడవడం, మర్నాడు అదివారం తేనీటికి, ఆ తర్వాత వాహ్యాళికి ఆహ్వానించడం, అలా అలా కలుసుకున్న సమయాల్లో పురుషపుంగవు లెందర్లోనో కనబడని ఆకర్షణ ఆమెకి అతనిలో కనబడ్డం - అవీ రాణి ప్రేమాయణంలో నాందీ, ప్రస్తావనలు!

రాజు ముందు ముందు, రాణిలాంటి శ్రీమంతురాలుతనని తలచడం ఈ భూమ్మీద మానవాళి మనుగడని ఉప్పని ఊదిపారేసే ఉపద్రవమేదో అని బెదిరాడు, జంకాడు, తబ్బిబ్బై య్యాడు. తనకెందుకనుకున్నాడు, ఆమెవంక చూడ కూడదనుకున్నాడు. కాని విడవక వెంటబడ్డ రాణి ప్రేమ వాహినుల్లో మునిగి తల మున్కలయాడు షేక్స్పియరేమన్నాడు. కారల్ మార్క్స యేమన్నాడు. డి.హెచ్. లారెన్స్ యేమన్నాడు? అని ప్రశ్నించుకుని ఇది ప్రగతివైపు మానవుడి పురోగమనంలో అతి ముఖ్య మైన మెట్టు, సర్వమానవ సౌభ్రాత్రానికి సాగే నిరంతర కృషికి పరాకాష్ఠ, పెట్టుబడిదారీ వర్గాలమీద అభివృద్ధి నిరోధక శక్తులమీద, శ్రామికులు, కష్టపడి పనిచేసే మంచివాళ్ళు తీసే గట్టిదెబ్బ అనుకున్నాడు! అనుకోని ఈ ప్రేమని సాధ్యమైనంత త్వరలో పుష్పింపజేసి, ఫలింప జెయ్యాలనుకున్నాడు!

''వాట్ !'' రాణి నాన్న ఆశ్చర్యంతో తల మున్కలయిపోయాడు హఠాత్తుగా రాణి చెప్పిన మాట విని.

''అవును, నాన్నా, నేను రాజుని పెళ్ళాడ్డానికి నిశ్చయించుకున్నాను. రాజు నితప్ప యింకెవ్వర్నీ పెళ్ళాడను!'' మళ్ళీ రెండోసారి నొక్కిచెప్పింది.

ఎయిర్ కండిషన్డుగదిలో కూర్చున్నాగాని, ఇన్‌కంటాక్సు లెక్కల్తో చెమటలు గక్కేస్తున్న నృసింహారావుకి, ప్రహ్లాదుడు మొట్టమొదటిసారి ''నారాయణా'' అన్నప్పుడు హిరణ్యకశిపుడికి వచ్చినంత చిరాకు వచ్చింది.

''ఎవడు వాడు? మొన్న మనింటికి టీ తాగిపోడానికి వచ్చిన వాడేనా? ప్రేమించడానికి నీకా పర్ఘాలామొగం తప్పించి ఇంకెవడూ కనబళ్ళేదా? నిన్నినాళ్ళు గాజు మేడల్లో, ఫోమ్ కుషన్ల మీద, యింపాలాకార్లో, డ్రాలన్ చీరల్లో నేలమీది దుమ్ము, గడ్డి చెత్త అన్నింటికి దూరంగా దాచిపెంచానే నీకి పాడుబుద్ధులెలా వచ్చాయి?''

తన పందొమ్మిదేళ్ళ జీవితంలో ఏనాడూ ఇంత కఠినంగా మాట్లాడి యెరగని నాన్ననిచూసి రాణి మొదట నమ్మలేకపోయింది. ఆ తర్వాత కళ్ళలోకి నీళ్ళు చిమ్మాయి. తలదించుకొని కిటికీ దగ్గిరకి పరుగెత్తి ఊచలు పట్టుకుని బయటికిచూస్తూ వెక్కివెక్కి యేడ్చింది.

''అదేమిటలా, సాంఘిక చిత్రాల్లో ఖండిత నాయికలాగా కిటికి ఊచలు పట్టుకు యేడుస్తుందెందుకు? జుట్టు కాస్త విరబోసుకో చెల్లమ్మా సరిగ్గా అతికినట్టుంది!'' విట్టువేసి నవ్వాడు బుజ్జి.

రాణి మొగం లేతగులాబి రంగుది, ముదురు యెరుపయ్యింది. కళ్ళు నిప్పుకణాలయ్యాయి. ముక్కు పుటాలదిరాయి. చటుక్కున వెనక్కి తిరిగింది.

''సంతోషించాం గాని, నీ చచ్చువిట్లుకి నువ్వే నవ్వుకుంటూ కాసేపు బయట కూర్చో. నేనునాన్నతో మాట్లాడాలి.''

నృసింహారావు ఎన్నడూ చూడని రాణి కన్నీరుచూసి గిలగిల్లాడి పోయాడు. తల్లి పోయినప్పట్నుంచి అమె కంట తడిపెట్టగూడదని ఆడింది ఆటగా పాడింది పాటగా పువ్వుల్లో పెట్టి పెంచాడు. ఆమె పంతం, పట్టుదల ఆయనకి బాగా తెలుసు. ఏం చెయ్యడం? ఎలా నచ్చజెప్పడం? అని తికమక పడ్తున్న మనిషికి బుజ్జిమాటలు కొంత ఊపిరి సలిపేలాజేశాయి. బుజ్జి ఆయనకి అన్నగారి కొడుకు, కుడిభుజం, ప్రిన్సిపల్ ప్రైవేట్ పర్సనల్ సెక్రటరీ, మంత్రి సలహాదారు, యింకా ఇలాంటి వెన్నో! దేవుడు తన దగ్గిరున్న తెలివితేటల్లో సగం బుజ్జికిచ్చేసి మిగిలినవి మిగతా మానవులందరికీ పంచిపెట్టాడని ఆయనకి గట్టి నమ్మకం.

''చూడు తల్లీ! నువ్వు కావాలంటే కొండమీద కోతిని తెస్తాను. కాని ఈ రాజేమిటమ్మా! అతను నీకు తగునా?'' అల్లరిచేసే పిల్లకి మిఠాయి చేతిలోవుంచి బుజ్జగించినట్టన్నాడు నృసింహారావు.

''నాకు కోతీవద్దు, కొండముచ్చూ వద్దు అతన్ని విడిచి నేనొక్క క్షణం వుండలేను. నేను బతకాలనుంటే అతన్ని అంగీకరించండి, లేదంటే...''

అదోలా నవ్వాడు ముసలాయన. మంచీ చెడ్డా తెలియని చిన్న పిల్లాడు మేడమీంచి దూకుతానని మారాం చేస్తుంటే నచ్చజెప్పలేక అవస్థపడ్తూ. అసహాయతని దాచుకుంటూ చిరాగ్గా యేడవలేక నవ్వినలాంటి నవ్వు.

''రాణీ, రాజంటే నువ్వు ప్రెజంట్ చేసిన టెర్లిన్ టీ షర్ట్ తొడుక్కుని నీతో కార్లో తిరిగేవాడేనా?''

రాణి బుజ్జిని కొర కొర చూసింది. రాణి కంటికీ బుజ్జి, హిందీ సినిమాల్లో హీరో హీరోయిను నాలుగయిదు డ్యూయెట్లు పాడుకున్నాక సహించలేక, ఇంటర్వ్యులయ్యాక విజృంభించే విలన్, తెలుగు జానపదచిత్రాల్లో రాజుగారిరాజ్యం కాజెయ్యాలని యెత్తేస్తే రాజుగారి బావమరిది!

రాణి నుంచి మంచి చెడ్డలు; పినతండ్రి వ్యాపార లాభనష్టాలు, యింటి నౌకర్లు, అజ్మాయిషీ అంతా తాను లేనిదే తలక్రిందులయిపోతుందని, బాబాయిలాంటి అమాయకులు రాణిలాంటి పసిపిల్లలు ఇద్దరూ తను లేకపోతే ఈపాటికి నడివీధి పాలయేవారని బుజ్జి ఊహ! తన విషయాల్లో జోక్యం కలిగించుకోవద్దని రాణి ఎన్నో సార్లు చెప్పినా., ఏదో పసిదికోపంలో అన్న దని, గోతిలోకిదిగుతాను, విషంతింటాను, నాయిష్టం!'' అనియేచంటిదన్నా అంటే మాత్రం పెద్దవాళ్ళూరుకుంటారా, ఊరుకోడం భావ్యమా అన్న ధోరణిలో మంచీ చెడ్డా తెలిసున్న బుజ్జి ఆమె మాటలు లెక్క చెయ్యడం మానేశాడు. అసలు బుజ్జికి రాణి అలా మంచినీళ్ళలా డబ్బు ఖర్చు చేసెయ్యడం, నానా అడ్డమైనవాళ్ళతో తిరగడం, వాళ్ళని సినిమాలకి, పిక్నిక్‌లకి, పార్టీలకి తీసుకెళ్ళడం గిట్టదు! కాని ఏం చెయ్యడం? చెప్తే రాణి వింటుందా? నిర్లక్ష్యంగా వెళ్ళిపోతుంది. బాబాయికి చెప్తే ''ఆ, పోనిద్దూ, ఏదో చిన్న పిల్ల సరదా, ఈ డబ్బంతా దానిదేగా! ఇంకెవరున్నారు నాకు? అంటాడు. అని ఆమెనలా నెత్తి కెక్కించుకోడం బుజ్జి కిష్టలేదు. ఎవరున్నారేమిటి? తనులేడూ? పూర్తిగాకాకపోతే సగమైనా తనకివ్వరాదూ? ఎప్పడో పదిహేనేళ్ళప్పుడు వచ్చి ఆయన్నే అంటిపెట్టుకున్నందుకు ఆ మాత్రం యిస్తే బాబాయి సొమ్మేం పోతుంది?

తిరగడానికి ఓ కారు, ఇంట్లో తిండి, ఖర్చుకి ఓ మూడు నాలుగొందలు తప్పించి యింకేం ఈ యడం లేదు బాబాయి! ఇచ్చే లక్షణాలు కన బడ్డంలేదు. రాణికి డబ్బంటే నిర్లక్ష్యం. అలాంటివాడే ఆమెకి భర్తయివస్తే తన పంట పండుతుంది. నయాపైసలనుంచీ లెక్కబెట్టే రాజులాండి వాడు వస్తే అతని పని

ఉత్తదే! ఆమాత్రం గ్రహించగల సూక్ష్మబుద్ధి. బుజ్జి!

అందుకే రాణి తన తిరుగులేని నిర్ణయం ప్రకటించి బయటికి వెళ్ళాక తలపట్టుక్కూర్చున్న బాబాయిని, నెమ్మదిగా వూరడించాడు బుజ్జి.

''నువ్వేం బాధపడకు బాబాయి, ఇలాంటి రాజుల్ని వందమందిని వదిలిస్తాను. అసలు రాణి చుట్టుపట్ల మైలు వ్యాసార్థంలో ఎక్కడా ఇలాంటి వెధవలు జేరకుండా అవతల వుంచుతాను. ఆ సంగతి నా కొదిలేసి నిశ్చింతగా ఉండు.''

''అదేదో త్వరగా చూడరాబాబూ! దాని ధోరణి చూస్తే నాకుపిచ్చెత్తుతోంది! గట్టిగా వద్దంటే యేం చేస్తుందో!.. అన్నట్టు ఇలాంటి వన్నీ సాధ్యమైనంతవరకు సున్నితంగా చూడ్డ మంచిది! ఎలా నిబ్బరించుకొస్తావో!''

''అదంతా నీ కెందుకు! నాచేతిలో పాతికవేలు పారెయ్యి, వాడి ప్రేమ తిమ్మిరి వదిలిస్తాను!''

''పాతిక కాకపోతే యాభై పట్టుకెళ్ళు, కాని చేసేదేదో తొందరగా చెయ్యి.''

బుజ్జి నవ్వాడు. తన సమర్థతమీద బాబాయికింకా నమ్మకం కుదరనందుకు విచారించాడు. తన బుద్ధి కుశలత, కార్య శూరత్వం ఈ ఒక్క సారి ప్రదర్శిచి బాబాయి కళ్ళల్లో ఆకాశం అంత యెతుకు లేవాలనుకన్నాడు!

మరో పదిరోజులు వాతావరణం స్థబ్దుగా వుంది. రాణి బుజ్జితో మాట్లాడం మానేసింది. తండ్రితో కూడా పలకరిస్తే ముక్త సరిగా తప్ప వేరే మాటల్లేవు. నృసింహారావుచాలా ఇబ్బంది పడ్డాడు. బుజ్జికేసి ఆత్రుతగా చూసేవాడు. 'నీకేం ఫర్వాలేదు' అని అభయహస్త మిచ్చేవాడు బుజ్జి.

★ ★ ★ ★ ★

ఒకానొక సుప్రభాతాన యింకా నైట్‌గౌనులోనుంచి బయటికి రాకుండానే, సోఫాలో వాలి బెడ్ టీ సిప్ చేస్తూ మోర్నింగ్ ఎడిషన్ పేపరు తిరగేస్తున్న రాణికి నగరంలో వార్తల శీర్షిక క్రింద క్రితం సాయంకాలం యేదోచోట జరిగిన కొట్లాట వైనం కనిపించింది. అలాంటి వార్తలంటే యిష్టం రాణికి! సర్దాగా చదివింది. ఎవరో విద్యార్థి సైకిలుమీద అటు వెళుతున్నాడు. ఇద్దరు ముగ్గురు వ్యక్తులు ప్రక్కనున్న కల్లుపాకలోమస్తుగాతాగి అప్పడే బయటకువచ్చి రోడ్డుకడ్డంపడి తందనాలాడుతున్నారు. ఆ అబ్బాయి గంట మ్రోగించాడు, నోటితో చెప్పాడు. కాని ఆ వ్యక్తులులొంగలేదు. పైగా బూతులు తిట్టారు. ఆ అబ్బాయి సైకిలుదిగి వాళ్ళని

అదిలించబోయాడు. కొట్లాట జరిగింది, జనం మూగారు. ఆ చీకట్లో సరిగ్గా ఏం జరిగిందో ఎవరికీ తెలియదు. ఆ అబ్బాయికి మాత్రం బలంగా గాయాలు తగిలాయి. ఆస్పత్రికి తీసుకు వెళ్తుంటే దారిలో మరణించాడు. ఆ అబ్బాయి పేరు రాజగోపాల్. వయస్సు ఇరవైరెండేళ్ళు, కాలేజీలో చదువుతున్నడు.

రాణి ఆస్పత్రికి పరుగెత్తింది. శవపరీక్ష జరుగుతోంది. తల్లి దండ్రులు యేడుస్తున్నారు. జనం 'అయ్యోపాపం!' అంటున్నారు. రౌడి వెధవలని తిట్టిపోస్తున్నారు. తన రాజ్ ఇంక లేడు!

ఇంటికి తిరిగొచ్చింది మెట్లమీద కనబడ్డాడు బుజ్జి. ఏదో అనాలనుకుంది. ఇంకేమిటో చెయ్యాలనుకొంది.

''ఇది చూశావా, రాణీ! ఎంత దారుణం! పాపం, రాజగోపాల్ నెవరో కొట్టి చంపేశారు నిన్న సాయంకాలమే మాట్లాడానతనితో నీ పెళ్ళి గురించి! ఇంతలో ఇలా అవుతుందిన ఊహించనుకూడా లేదు? ఎంత ఘాతకం!'' విచారం వ్యక్తపరిచాడు బుజ్జి.

కళ్ళలో నీరు చిమ్ముతూంటే మెట్లమీదకి పరిగెత్తింది రాణి రెండు రోజులు బయటికీ రాలేదు. గదిలోకి తండ్రినికూడా రానియ్యలేదు. ఆ రెండు రోజులు పూర్తిగా శోకరసం అనుభవించింది.

మూడో రోజు తండ్రి లోపలికి వచ్చి ఎదురుగా కూర్చున్నాడు. ఆమెకళ్ళు యింక నీళ్ళులేక యేడవనట్టు నిర్లిప్తంగా వున్నయి.

''నువ్వ గెలిచావు నాన్నా! ఆనందించు!'' అంది రాణి

నృసింహారావు గొల్లుమన్నాడు. జరిగిందానికి బాధ వ్యక్తంచేశాడు. రాజంటే సానుభూతి ప్రకటించాడు. అతని కుటుంబానికి సహాయం చేస్తా నన్నాడు. బుజ్జిని యింటిలోనుంచి పంపించేశాడు.

★ ★ ★ ★ ★

అదంతా జరిగి ఆయిదేళ్ళకి పైగా అయింది.

ఇప్పుడు రాణికి ఓ అందాల పాపాయి. ఏణ్ణర్థం పాపాయి. పత్రికల్లో పుష్టికి, ఆరోగ్యానికి నమూనాగా కోట్ల విలువచేసే చిరునవ్వు చిందిస్తూ కనిపించే పాపాయిల్ని మించి పుష్టిగా, ఆరోగ్యంగా వుల్లాసంగా వుంటుంది. మాటలు సరిగా రావు. ముద్దుముద్దుగా, అమ్మని నాన్నని మురిపిస్తుంది. ఆ మురిపాలంటే పాపనాన్నకి అంటే రాణి భర్తకి, అంటే కృష్ణారావుకి పంచప్రాణాలు, అందుకని,

ఆ మురిపాలకోసం ప్రతీ సాయం కాలం గుర్రమై పాపని లాన్ అంతా త్రిప్పుతాడు. వాళ్ళ వెనకాలే నడుస్తూవాళిళద్దర్నీ చూస్తుంటే ఆనందంతో పరవశమయిపోతుంది రాథారాణి!

కృష్ణారావు అందగాడు. పెద్ద జీతగాడు. అన్నింటినీ మించి సరసుడు. అతన్ని కట్టుకున్న నెల్లాళ్ళకే, రాణి తండ్రినీ, రాజునీ, ఇంకా రమ, బాల, లత, సుధ లాంటివాళ్ళని చాలామందిని మరిచిపోయింది. కావాల్సినప్పుడు తండ్రి రెక్కలుగట్టుకు వాలతాడు. పాత దీపాన్ని రాయగానే భూతం ప్రత్యక్షమైనట్టు. అక్కర్లేకపోయానా వారానికో మూడు నాలుగుసార్లు ప్రత్యక్షమై వాళ్ళకేం లేవో వెతికి చూసి, తెలుసుకని మరుక్షణం తెచ్చి పెడ్డాడు. రాధ, కృష్ణ నిలబడి మధ్య ఇద్దరూ చేరో చేత్తో పాపను పట్టుకున్న వాళ్ళ ఫ్యామిలీ ఫోటోచూస్తే యెవరి కన్నా కింద 'ఆదర్శం' అని వ్రాయబుద్ధేస్తుంది!

ఓ వెన్నెలరాత్రి ఏక శయ్యాగతులై వున్న వేళ రాధ నడుంచుట్టూ చెయ్యేసి కృష్ణ మెల్లిగా అన్నాడు. ''రాణీ ! డార్లింగ్. నీకో సంగతి చెప్పాలి. ఇప్పుడు చెప్పాల్సి న ఆవసరం లేదనుకో. కాని మన మధ్య యెలాంటి అరమరికలూ వుండకూడదు. అందు చేత నీకి సంగతి చెప్పేస్తే నాకేదో బరువు దించినట్టువుతుంది! నేను కాలేజీలోవుండగా ఓ అమ్మాయికి ఉత్తరాలు వ్రాస్తూండే వాడిని. ఇద్దరం యేమేమిటో వ్రాసుకునే వాళ్ళం! చివరకి ఆమెకి పెళ్ళవగానే మా ప్రేమ ఉత్తరాలతోనే ముగిసిపోయింది.... యేమిటో. ఇప్పుడదంతా చూస్తే చాలా సిల్లీగా ఉంటుంది. ఆ ప్రేమలూ, ఆ కబుర్లూ ఏ దేమిటో తెలియని పసితనం గదూ?''

''అవును,ఎంత సిల్లీగా ఉంటుంది ఇప్పుడాలోచిస్తే! రాజగోపాల్ అని ఓ ముతక ఖద్దరు అబ్బాయిని కార్లో సినిమాలకి షికార్లకీ తిప్పేదాన్ని కొన్నాళ్ళు! రెండు నెలలు కాకుండానే అతగాడు యెవళ్ళో రౌడీలతో తగువు పెట్టుకొని దెబ్బలుతిని మరోలోకానికి వేంచేశాడు!.. ఇప్పుడనిపిస్తుంది! అప్పుడనుకున్న వన్నీ కొంపదీసి నిజమైయుంటే.. ఎంత పోగొట్టుకొనే దాన్నో''! మత్తుగా అంటూ కళ్ళు మూసు కొని తలని అతని మెడకీ, భుజానికి మధ్య యిరికించి బలంగా హత్తుకుంది. ఆమెకి నిజంగానే ఏదో బరువు దించినట్టు తేలికయింది మనసు, ఆ సంగతి అతనికి చెప్పేశాక.

(జ్యోతిమంత్లీ - '65)